

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er utrolig glad for at høre, at statsministeren også har fæstet sig ved 1-procent-spørgsmålet. Men derfor er jeg også forundret over, at flere medlemmer af regeringen gentagne gange har afvist Dansk Folkepartis forslag om, at Danmark skulle melde sig ind i 1-procent-klubben inden forhandlingerne, for det ville da have været helt oplagt. Jeg er fuldstændig enig med statsministeren, men jeg er bare forundret over, at statsministeren nu er så glad for, at man næsten har fået 1-procent-kravet opfyldt, når man tidligere ikke har villet følge Dansk Folkepartis råd.

Angående strukturfondene må jeg altså minde statsministeren om, at en lang række sydeuropæiske lande, som statsministeren roser for at have fået noget ud af strukturfondsmidlerne, jo netop har oplevet, at når EU har doneret penge, har de nationale regeringer trukket penge tilbage. Det vil sige, at EU fuldstændig har taget ansvaret fra de nationale regeringer i de sydeuropæiske lande, hvem der så end er tale om, og det er da ikke god og ansvarlig politik. Det er da at fratage vælgerne og regeringerne ansvaret for deres eget lands udvikling.

Når det gælder forskningsbevillingerne, kunne jeg godt tænke mig at høre, om statsministeren vil forholde sig til, at man faktisk har det helt modsatte synspunkt i store kredse i Europa-Parlamentet. Man taler faktisk om at nedstemme det budget, som statsministeren roser, netop fordi ambitionerne med hensyn til forskningsbevillingerne er alt, alt for lave.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første vil jeg sige om strukturfondsmidlerne, at Irland vel er det mest oplagte eksempel på, hvilken vældig økonomisk kraft der ligger i, at man i en periode, hvor et land stadig er relativt fattigt, stimulerer den økonomiske udvikling gennem forskellige former for strukturfondsstøtte. Den støtte gav man Irland, og nu er Irland kommet så godt med økonomisk, at det faktisk er begyndt at blive en af nettobidragyderne til EU's budget. Det er jo en helt fantastisk udvikling, og jeg tror, vi vil se noget af det samme i Sydeuropa og senere også i Østeuropa.

Med hensyn til forskning og udvikling havde vi da fra dansk side gerne villet komme længere. Vi foreslog en fordobling af EU's indsats på forskningsudviklingsområdet, og nu er målet 75 pct.s stigning. Det er selvfølgelig ikke 100 pct., men det er i hvert fald et stort og godt skridt i den rigtige retning, og derfor er jeg godt tilfreds.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes, det er besnærende, når statsministeren netop nævner Irland, for hvad er det helt præcis, Irland har brugt strukturfondsmidlerne til? Det er jo netop at skaffe et så stort økonomisk råderum, at man har kunnet sænke erhvervsskatten markant. Irland er det land i Europa eller i hvert fald blandt de 15 gamle EU-lande, der har den laveste erhvervsskat, og det er da klart, hvorfor det er tilfældet. Når man kan få penge fra de andre EU-lande til at finansiere de modeller, man gerne vil finansiere inden for landbruget og andre områder for at få sin økonomi skubbet i gang, åbner det jo for et nationalt råderum, så man så kan sænke sine skattesatser osv. og ikke behøver beskatte sine egne borgere så hårdt.

Jeg har meget svært ved at forstå, at det kan være den danske statsministers officielle holdning, at det er godt, at Irland kan få penge fra Danmark, Tyskland og andre EU-lande, så det kan sænke sine egne skatter og ikke beskatte sine egne borgere så hårdt. Er det virkelig det ræsonnement, som ligger til grund for statsministerens vision om et samlet budget for Europa?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg troede altså ikke, hr. Morten Messerschmidt er modstander af, at landene selv bestemmer deres skatteprocenter. Jeg troede nærmest, hr. Morten Messerschmidt er tilhænger af, at det skal landene netop selv kunne gøre, og at han ikke vil straffe lande, som kører med lavere skatteprocenter end andre. Der er måske noget, jeg har misforstået, men hidtil har jeg opfattet hr. Morten Messerschmidts holdning sådan.

Jeg ser tingene i et langt større perspektiv. Jeg mener nemlig, at hvis vi viser solidaritet med de mindre udviklede og fattigere regioner i Europa ved at yde strukturfondsstøtte til en række af dem, hjælper vi dem på fode. Så bliver der mere økonomisk aktivitet, der bliver mere beskæftigelse, indkomsterne bliver højere, dermed bliver efterspørgslen større, og så kommer der bedre markeder for danske virksomheder. Det var jo lige præcis det, der skete i Europa, da de sydeuropæiske lande kom med: Der blev igangsat en positiv økonomisk udvikling, som har gjort, at de i dag er købekraftige, og at vi har en vældig handel med dem. På den måde får vi en situation, hvor alle vinder, for det er hjælp til selvhjælp.

Hermed sluttede spørgsmålet.